

naar Dyret er forsynet med paalidelige Oplysninger om Afstamning, om Fødsels-tid og hører til god og *saa vidt mulig* ren Race og Stamme. Dette „saa vidt mulig“ er maaske endnu nødvendigt, fordi det — navnlig gælder det Svinene — ikke altid absolut kan siges, om Racen er ren; jeg tænker navnlig paa Landsvinene. Det er som sagt et meget vagt Udtryk, og det burde egentlig ikke findes i en Husdyrlov af saa ny Dato, som denne Lov antagelig bliver, nemlig af 1912, men det kan være, at det bliver vanskeligt at faa det forandret.

Gaa vi derefter over til Landbofor-eningsskuerne, er det første bemærkelses-værdige, vi støde paa, at de 2- 3-aarige Hingste udgaa af disse Skuer. Jeg har for øvrigt ikke noget imod dette, fordi de der ofte indtage en Særstilling. De møde kun i et meget begrænset Antal, saaledes at tilstrækkeligt Sammenligningsmateriale mangler, og ofte kunne Dommerne staa noget vaklende overfor disse Hingste, idet det er vanskeligt at bedømme disse unge Dyr. Derfor har jeg, som sagt, ikke noget mod, at de gaa bort fra disse Skuer. Kun kunde jeg da ønske, at de 3-aarige Hingste maatte blive tagne med under Kaaringen paa Statsskuerne. Det er nemlig vittertigt, at 3-aarige Hingste i Jylland anvendes til Avl, og det vilde da være en stor Betyggelse, om de allerede vare kaarede. Der falde Skuerne jo noget senere end Bedækningstiden; denne falder om Foraaret, medens Skuerne falde Midtsommers eller om Efteraaret. Jeg vilde derfor sætte Pris paa, om de kunde komme med paa disse Skuer.

Det bestemmes dernæst, at Beløbene kunne anvendes til Præmier for 2- og 3-aarige Hopper. Dette har jeg ikke noget imod. Men saa staar der: „Hopper 4 Aar og derover kunne kun præmieres, naar de enten ere synlig drægtige eller have Føl“. Dette kan særlig for de ædle Hestes Vedkommende blive ret generende, idet 4-aarige Hopper da vanskelig vilde kunne komme med; naar de blive bedækkede om Foraaret og mulig fremstilles om Sommeren, ere de jo ikke til den Tid synlig drægtige. Det vilde derfor maaske være rigtigt, at der kom til at staa saaledes: „Hopper 2—4 Aar“, og at saa de 4-aarige Hopper gik ud nedenunder og der kom til at staa: „Hopper kunne kun præmieres, naar de enten ere synlig drægtige eller have Føl“.

Dernæst er der i denne Paragraf et nyt Punktum, der lyder saaledes: „Køer og Kvier, dog at enkelte Køer og Kvier

ikke kunne præmieres, naar de hidrøre fra Kvæghold paa over 4 Malkekøer“. Det er ogsaa en Bestemmelse, som jeg kan give min fulde Tilslutning, thi det er ofte i Jylland saaledes, at Besætninger med 6 Køer tilhøre Gaardmænd, idet ikke hele Besætningen bestaar af Malkekøer, men der er Opdræt og Studehold, og saaledes kommer ofte Husmanden til at konkurrere med ret store Gaardmænd, hvorved de føle sig ilde berørte. Jeg er glad ved, at Bestem-melsen om de 4 Malkekøer er kommen ind.

Det næste Punkt handler om Samlinger af Kvæg, og det hedder der, at to Stykker kunne regnes for en Samling. Ja, det er jo en meget lille Samling, og der kan jo diskuteres noget om, hvorvidt 2 kunne være en Samling. Jeg forstaaer godt Meningen, men jeg kunde tænke mig, at Bestemmelsen kunde redigeres noget mere i Overensstemmelse med brugeligt Dansk.

Dernæst er der de skærpede Bestem-melser om Præmiering af Tyre, der tilhøre Malkeracer. Disse skulle være forsynede med paalidelige Oplysninger om Moderdyrenes Mælkeydelse saavel i Henseende til Mængde som til Fedtindhold. Dette kan jeg fuldt ud slutte mig til ligesom til Bestemmelsen om, at efter Forløbet af 5 Aar kan der ikke ydes Tilskud til Præmiering af Køer, der tilhøre Malkeracerne, medmindre de ogsaa ere forsynede med lignende Oplysninger — jeg savner her Ordet „paalidelige“ foran Oplysninger, men det kan maaske betragtes som givet efter Bestemmelsen ovenfor.

Der er dernæst en Bestemmelse, som vi for øvrigt ogsaa havde tidligere, at der til Skuer, som afholdes i Samlag, kan ydes større Tilskud, og det vil maaske nok kunne faa nogen Betydning her paa Øerne. I Jylland faar det vel neppe Betydning, da de Landboforeninger, der kunne tænkes at slaa sig sammen, ere yderst faa i disse vidtstrakte Egne, og de større Landboforeninger gøre det nødigt, idet de insistere paa det bestemteste paa, at hver enkel skal have sit Dyrskue.

Dernæst er der dette Princip, at Dyrene skulle blive her i Landet, indtil der er gaaet 1 Aar efter Præmieringens Dato. Dette kan jeg fuldt ud tiltræde, men jeg ser dog, at der er Afvigelser, idet for Statsskuerens Vedkommende Tyrene kunne sælges efter 1. Maj. Ganske vist er Maj—Juni ikke nogen god Bedækningstid, da Kælvningstiden saa falder ret uheldigt, men for gode Avlsdyrs Vedkommende vil man dog vist ikke betænke sig paa at benytte dem; de slippe altsaa med